

Ἔνα ταπεινὸ μῆνυμα ἐνθαρρυντικῆς ἀγάπης

«Πέραν τοῦ Ἰορδάνου» καὶ «πρὸ τοῦ Ἰορδάνου»

Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

† Μητροπολίτου
ᾠρωποῦ καὶ Φουλῆς Κοπριανοῦ

... Ὅπως γνωρίζετε, ὅλη ἡ ἐν Χριστῷ Ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀποβλέπει στὴν **ἀνεύρεσι-φανέρωσι-ἀποκάλυψι τῆς Καρδιάς**, ἡ Ὅποία ἀποτελεῖ τὴν οὐσία τῆς ψυχῆς, τὸ κέντρο τοῦ Προσώπου.

Ἡ ἄσκησι τῆς **Μετανοίας** συμβάλλει μοναδικὰ στὴν ἀποκάλυψι αὐτῆ, ὅταν μάλιστα σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ **Μετάνοια διατρέχει-διαποτίζει ὅλες τὶς πτυχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς καὶ δίδει ποιότητα σὲ αὐτές.**

Ἡ **Μετάνοια**, τὸ χαροποῖο πένθος, ἡ χαρμολύπη, οἱ ἀλληλένδετοι μὲ αὐτὰ κόποι –μικροὶ ἢ μεγάλοι– μαλακώνουν τὸ ἐνδότατο εἶναι μας καὶ φέρνουν τὴν Καρδιά στὴν ἐπιφάνεια.

Πολὺ εὐστοχα ἔχει γραφῆ, ὅτι ἡ φράσις: «μπὲς μέσα στὴν καρδιά σου καὶ θὰ βρεῖς ἀνάπαυσι», συγκεφαλαιώνει ὅλη τὴν Ἑσυχαστικὴ Θεολογία καὶ Παράδοσι.

Ἡ καλλιέργεια τῆς **Μετανοίας** γεννᾷ τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ τὴν αὐτομεμψία. **Κάποιες** γενναῖες ψυχές δὲν χάνουν εὐκαιρία νὰ καλλιεργοῦν τὴν αὐτομεμψία, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ ἢ μᾶλλον εἶναι ἡ **αὐγὴ τῆς ἡμέρας** ποὺ θὰ ἀνακαλύψουμε τὴν Καρδιά.

Κάποιες άλλες αδύνατες ψυχοῦλες νὰ μὴν ἀποθαρρύνωνται οὔτε νὰ τρομάζουν, διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἀπλούστεροι τρόποι γι' αὐτές, μέσφ τῶν ὁποίων καλλιεργεῖται τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ χαράζει ἡ ποθητὴ ἡμέρα.

Ἄς φροντίσουν αὐτές νὰ ἐντρυφοῦν στὶς δωρεές τοῦ Χριστοῦ μας, μέσα στὶς ὁποῖες κυριολεκτικὰ «κολυμπᾶμε».

Αὐτὸ τοῦτο τὸ εἶναι μας, οἱ καθημερινές εὐλογίες τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ ὁμορφιὰ τῆς φύσεως καὶ τόσα ἄλλα μᾶς ὠθοῦν στὴν συνεχῆ δοξολογία καὶ εὐχαριστία πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ μᾶς γεμίζουν με ταπεινοὺς λογισμοὺς καὶ ταπεινὰ αἰσθήματα, ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλυφθῇ ἡ Καρδιά.

Μὲ ἓνα συνεχές «Δόξα Σοι ὁ Θεός!» εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντισταθμίσουμε πολλοὺς κόπους καὶ ἀσκήσεις καὶ ὁ δρόμος μας νὰ διανυθῇ συντομώτερα καὶ εὐκολώτερα.

Ἡ Ὁσία Μαρία μᾶς καλεῖ στὴν **Μετάνοια**, ἀλλὰ οἱ κόποι **πέραν τοῦ Ἰορδάνου** δὲν εἶναι γιὰ ὅλους· ὑπάρχουν κόποι καὶ τρόποι **πρὸ τοῦ Ἰορδάνου**, προσιτοὶ στοὺς περισσοτέρους.

Θὰ ἐνθυμηθε, ὅτι ἡ πόλις Ἰεριχὼ εἶναι πρὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ στὴν πόλι αὐτῇ, ὁ ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος ταπεινώθηκε ὄχι κατεβαίνοντας, ὄχι μὲ μία ἐπώδυνη καὶ τραχεῖα κάθοδο ἀσκητικῆς ταπεινώσεως, ἀλλὰ ἀνεβαίνοντας ἀπλᾶ σὲ μία συκομορέα.

Ἡ ταπείνωσις αὐτὴ διὰ τῆς ἀναβάσεως ἀποτελεῖ τύπον τῆς ἀναβίβάσεως τῆς ψυχῆς μας πρὸς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης, εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

Ὁ εὐγνώμων ἄνθρωπος ταπεινώνεται· καὶ ὁ ταπεινούμενος κατανύσσεται· καὶ ὁ κατανυσσόμενος δακρύζει· καὶ ὁ δακρῦζων μετανοεῖ· καὶ ὁ μετανοῶν ἀνακαλύπτει τὴν Καρδιά.

Ὁὶ καλοπροαίρετες καρδιές Σας θὰ πληροφορηθοῦν περισσότερα...

*Μοναζούσαις,
21.9.2012 ἐκ. ἡμ.*

